

РЕШЕНИЕ

№ 4084

гр. София, 25.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 16.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **5447** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] против Решение № 163/19.03.2010г. на директора на Агенция Митници, с което е отхвърлено искането на дружеството за издаване на сертификат за одобрен икономически оператор „Митнически опростявания/сигурност и безопасност”.

Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, по съображения, за нарушения на чл. 14з от Регламент № 2454/1993г. при преценката за наличие на сериозно нарушение на митническите правила, установено с АУМН № 247/30.09.2009г., тъй като последният е издаден извън тригодишния срок посочен в цитираната разпоредба; нарушение на чл. 14и от Регламент № 2454/1993г. при преценката, че жалбоподателят не отговоря на изискванията на задоволителна система за управление на търговската комуникация и транспортната документация съгласно чл. 5а, ал.2 от Регламент 2913/92. В тази връзка се посочва, че фактическите констатации на митническите органи са в противоречие със събраните по преписката доказателства. Релевират се и доводи за нарушение на чл. 14й от Регламент № 2454/1993г. при формиране на изводите на ответника за липса на финансова стабилност на дружеството съгласно критериите по чл. 5а, параграф 2 трето тире от МКО.

Подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения акт са развити в представената по делото писмена защита на процесуалния представител на жалбоподателя.

Иска се отмяна на решението и връщане на преписката на административния орган за

ново произнасяне. Претендира се присъждане на деловодни разноси.

Ответникът – директор на Агенция Митници, чрез процесуалните си представители оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, по съображения за недоказаност на всички предвидени в Регламент 2913/92 на Съвета от 12.10.1992г. за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005г. на Европейския парламент и съвета и в Регламент № 2454/93 на Комисията въвеждащ разпоредбите за прилагане на Митническия кодекс на Общността, изменен с Регламент № 1875/2006г. критерии за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт. При обжалването по съдебен ред е спазен в преклузивния срок по чл. 149, ал.3 от АПК. В тази връзка съдът съобрази, че решението е връчено на дружеството на 04.06.2010г. видно от приложеното по делото известие за доставяне на [фирма] и е обжалвано пред министъра на финансите по реда на чл. 81 и сл. от АПК с жалба, постъпила в ЦМУ на 17.06.2010г. В предвидения от чл. 97, ал.1 АПК, 14 – дневен срок, не е налице произнасяне на този административен орган, поради което жалбата от 15.07.2010г. е подадена в срок и като такава е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора, съдът намира следното:

Административното производство е образувано по искане на [фирма] [населено място] вх. № ИОИО/15 от 10.09.2008г. за издаване на сертификат за одобрен икономически оператор – О. Сертификат за митнически опростявания/Сигурност и безопасност. Към искането са приложени следните документи годишни финансови отчети на дружеството за 2005г., 2006г., 2007г. и 2008г.; годишни оборотни ведомости за периода 2005-2007г.; одиторски доклади за 2005г., 2006г., 2007г. и 2008г.; годишни данъчни декларации 2005г., 2006г., 2007г. и 2008г.; разрешение за откриване и управление на временен склад № 5/25.05.1999г.; индивидуален Сметкоплан; удостоверение от Агенция по вписванията от 2009г.; банкови референции от „И. А. Б." и „Р. Б."; презентация за дейността на [фирма] - Общи положения; длъжностни характеристики за длъжностите: главен счетоводител, организатор карго, организатор карго склад; Програма за сигурност; Организационна структура на [фирма]; Процедура Импорт на пратки с въздушен транспорт; Процедура на Експорт на пратки с въздушен транспорт Продажби; Процедура Сухопътен транспорт; Процедура Обработка на импортни пратки в система Е2К; Процедура Импорт на морски товари.

С писмо от 25.09.2008г. от страна на ответника са дадени указания на заявителя да представи допълнителни доказателства. На 12.01.2009г. от дружеството са представени – удостоверение за актуално състояние, свидетелство за съдимост на управителя; подробно описание на осъществяваната от [фирма] О. икономическа дейност и мястото ѝ като участник в международната верига за доставки, като са направени уточнения и по останалите указания на административния орган относно складовите помещения за всеки сектор на дейност на дружеството и информацията относно квалификацията на служителите, ангажирани с осъществяваната митническа дейност.

С писмо вх. № ИОИО/15 от 23.01.2009г. на директора на Агенция Митници, жалбоподателят е уведомен, че следва да се представи подробно описание на извършваните митнически дейности като икономически оператор по смисъла на чл. 1,

т. 12 от Регламент /ЕИО/ № 2454/93г. на Европейската комисия и да бъде определено мястото на [фирма] в международната верига за доставки; както и безспорни и актуални данни за професионалната квалификация на служителите във връзка с дейностите, свързани с митниците, които те изпълняват в рамките на дружеството.

С молба от 13.03.2009г. на [фирма] в изпълнение на допълнителните указания са приложени доказателства относно извършваната митническа дейност във всеки от офисите на територията на Република България заедно с мястото им във веригата от доставки, както и информация за квалификацията на служителите, ангажирани с осъществяваната митническа дейност, приложени са и лични квалификационни карти за професионална квалификация на служителите Р. С. и С. С..

С писмо вх. № ИОИО/15 от 28.04.2009г. жалбоподателят е представил свидетелство за съдимост на Й. И. – митнически брокер, лице отговорно по митническите въпроси в дружеството, както и описание на начина, по който се осъществява заместването на отговорните лица при временно или продължително отсъствие.

При тези фактически данни видно от писмо от 25.05.2009г. на директора на Агенция Митници искането вх. № ИОИО/15 от 10.09.2008 г. на [фирма] О. е прието, считано от 25.05.2009г., като жалбоподателят е уведомен, че от тази дата започва да тече срокът по чл. 14о, параграф 2 от Регламент 2454/93г.

В хода на административното производство с Протокол № 6Б/31.07.2009г. на кандидата е извършена проверка по смисъла на „Правилата за организация на работа на митническите служители във връзка с прилагането на разпоредбите на О.” от 01.01.2008г. Извършена е и предварителна проверка на фирмата, резултатите, от която са обективирани в Протокол № 3/10.08.2009г. на комисия, определена със Заповед № 171/01.06.2009г. Според констатациите на проверяващите дружеството е регистрирано през 1992 година и от 2005 година е оторизиран представител за България на U. P. S. S. /UPS S./, със седалище в САЩ и като участник в международната верига за доставки е спедитор, складодържател, митнически агент.

По приложението на чл. 14з от Регламент /ЕИО/ № 2454/93г. проверката е установила, че дружеството не е извършвало никакви съществени или повторни нарушения на митническото законодателство. По отношение изискванията на чл. 14и и чл. 14й от регламента, в протокола за предварителна проверка са отразени подробни констатации.

Във връзка с тези проверки е съставена докладна записка вх. № РМ 4400-0909/09.09.2009г. на директора на РМД – С., в която е застъпено становище, че дружеството не отговаря напълно на условията и критериите за издаване на сертификат за одобрен икономически оператор /О./, Митнически опростявания/Сигурност и безопасност по показателите относно изпълнението на митнически изисквания и финансова платежоспособност. С писмо изх. № РМ 4400-0909/25.09.2009г. на същия орган директорът на Агенция Митници е уведомен за резултатите.

Въз основа на установените при горните проверки резултати от директора на Дирекция „Последващ контрол” е изготвена докладна записка от 15.10.2009г., в която е обобщено, че дружеството няма изградена връзка между счетоводния програмен продукт и програмния продукт А. Агент и че управлението на складовата наличност не е свързано с финансовото управление по автоматизиран начин, поради което не отговаря на изискването на чл. 14и б. „а” б. „в” от Регламент № 2454/93 на Комисията; оператора не е предоставил и разработил оперативен план за работа, организация и координация между отделите и не разполага с регламентирани процедури за вътрешен контрол – изискване на чл. 14и, б. „г” от регламента; финансовите резултати на

дружеството и изведените коефициенти за финансова стабилност и платежоспособност са със стойности, показващи, че предприятието не генерира достатъчно средства за осигуряване безпроблемното обслужване и погасяване на задълженията.

С писмо от 15.10.2009г. заявителят е уведомен за горните констатации, като му е дадена възможност в 30 дневен срок съгласно чл. 14о, параграф 4 от Регламент 2454/93 да предприеме необходимите действия по отстраняване на посочените пропуски. С молба от 04.01.2010г. дружеството – заявител е поискало удължаване срока за отговор на дадените указания. На 12.01.2010г. видно от съставения протокол е проведена среща с представители на митническата администрация.

С писмо вх. № ИОИО/15/08 от 14.01.2010г. дружеството е предоставило информация и доказателства във връзка с горните указания както следва: по изпълнение на критерия по чл. 14и от Регламент (ЕИО) № 2454/93 - процедура „импорт на пратки въздушен транспорт”; процедура сигурност и безопасност”; план за действие при настъпили извънредни ситуации; организация и съхранение на ключовете от помещенията на ИН Т. К. О.; проследяване на UPS S. пратки в счетоводната система на дружеството; по изпълнение критерия по чл. 14й от Регламент (ЕИО) № 2454/93 – годишните отчети на дружеството за последните 4 години;

С писмо от 20.01.2010г. дружеството е представило прогнозен отчет за 2009 година и доказателства за изпълнение на критерия по чл. 14к от Регламент (ЕИО) № 2454/93 – оценка на сигурността, направена от икономическия оператор.

Видно от писмо вх. № 9999-0365/15.02.2010г. на началника на митница Аерогра С. по отношение на дружеството няма констатирани нарушения на митническото законодателство за периода 01.01.2006г. – 31.12.2009г.

Със Заповед № ЗАМ – 57 от 17.02.2010г. на директора на Агенция Митници е наредено извършването на нова проверка по искането на [фирма] О. във връзка с изпълнението на условията и критериите за издаване на сертификат за одобрен икономически оператор.

Резултатите от допълнителните проверки са отразени както следва: в протокол № 6Б/15.02.2010г. със заключение, че показателите на дружеството, свързани с критериите за сигурност и безопасност са изпълнени във висока степен, както и в протокол № ЗА/09.03.2010г. със заключение, че не са изпълнени изискванията по чл. 14и б. „а” - липсва изградена връзка между счетоводната програма и програмата А. агент; чл. 14и б. „г” – достъпът до митническите отчети на дружеството не е регламентиран ясно – изискването не е изпълнено в задоволителна степен; изискването по чл. 14и б. „в” – не достатъчно добра финансова платежоспособност; изискванията по чл. 14и, б. „е” и б. „з” са покрити в задоволителна степен.

С оглед на описаните констатации е изготвена и докладна записка вх. № 9999-0365/10.03.2010г. на началника на митница Столична.

Резултатите от допълнителните проверки са постъпили при ответника с писмо от 10.03.2010г. С молба от 15.03.2010г. заявителят е представил допълнителни доказателства, като е посочил, че връзка между счетоводната програма и програмата А. агент съществува изградена и същата ще се използва от дружеството, считано от 11.03.2010г.

В административната преписка се съдържа и АУМН № 347/30.09.2009г., съставен по отношение на Р. Н. Б. в качеството му на управител на [фирма] за нарушение на чл. 233, ал.1 от ЗМ.

При тези фактически данни е издадено и оспореното в настоящото производство

решение № 163/19.03.2010г., с което подаденото от И. К. О. искане [банкова сметка]/25.05.2009г. за издаване на сертификат за митнически опростявания/ Сигурност и безопасност е отхвърлено въз основа на следните основания: 1. наличие на акт за установяване на митническо нарушение № 347/30.09.2009г. издаден по отношение на управителя на дружеството – заявител Р. Н. Б. - неизпълнение на изискванията по чл. 14з от Регламент (ЕИО) 2454/93; 2. неизпълнение на критерия за задоволителна система за управление на търговската и когато е уместно на транспортната документация съгласно чл.5а, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 и чл. 14и от Регламент 2454/93; 3. неизпълнение на условието за финансова платежоспособност съгласно чл. 5а, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 и чл. 14й Регламент 2454/93.

В хода на съдебното производство е прието заключение на съдебно – техническа експертиза, изготвено от в.л. А. К., по въпроси поставени и от двете страни в съдебното производство. Заключение като обективно и компетентно изготвено и неоспорено от страните в производството се кредитира от съда и следва да бъде обсъдено във връзка с преценката за изпълнение на критерия по чл. 14и от Регламент (ЕИО) 2454/93.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, при законосъобразно проведена административна процедура, но в нарушение на материалния закон при преценката относно изпълнението на критериите за издаване на сертификат. Аргументите за това следните:

Статутът на одобрените икономически оператори се урежда от нормите на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12.10.1992 г. за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005г. на Европейския парламент и Съвета и от разпоредбите на чл.14 – чл.ч на Регламент (ЕИО) № 2454/93г. на Комисията, въвеждащ разпоредбите за прилагане на Митническия кодекс на Общност, изменен с Регламент № 1875/2006г.

Съгласно преамбюла на Регламент (ЕО) № 1875/2006 на Комисията от 18 декември 2006 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 2454/93 за определяне на разпоредби за прилагане на регламент (ЕИО) № 2913/92 на съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, целта на уредбата е сертификат за одобрен /упълномощен/ икономически оператор да бъде издаван на надеждни икономически оператори, които отговарят на определени критерии и които предстои да ползват опростени процедури, предвидени съгласно митническите правила и/или улеснения по отношение на митнически контрол, като тези икономически оператори следва да се различават в положителен смисъл от други икономически оператори, за да бъдат разглеждани като надеждни партньори във веригата за доставки. В тази връзка уредбата следва да предвижда необходимостта от общи условия и критерии във всички държави-членки за предоставяне, изменение или отмяна на сертификатите на упълномощените икономически оператори или за временно прекратяване на статута на упълномощен икономически оператор, както и на правила за прилагането и издаването на сертификати на упълномощените икономически оператори.

Конкретните изисквания към одобрените икономически оператори са регламентирани в раздел I, дял II А „Упълномощени икономически оператори” глава 1 Процедура за издаване на сертификати.

Съгласно чл.14а параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2454/93г. на Комисията, въвеждащ

разпоредбите за прилагане на Митническия кодекс на Общност, изменен с Регламент № 1875/2006г. след заявление от даден икономически оператор и в съответствие с член 5а от Кодекса /Регламент 2913/92/ митническите органи могат да издават следните сертификати за упълномощени икономически оператори (наричани „сертификати АЕО“):

а) сертификат АЕО — Опростени митнически процедури по отношение на икономически оператори, подали искане за възползване от опростените процедури, предвидени в митническите правила, които изпълняват условията, установени в членове 14з, 14и и 14й;

б) сертификат АЕО — Сигурност и безопасност по отношение на икономическите оператори, подали заявления за възползване от опростени процедури при митнически контрол, свързан със сигурността и безопасността при въвеждане на стоките на митническата територия на Общността или при напускане на стоките от митническата територия на Общността и които изпълняват условията, установени в членове 14з—14к; и

в) сертификат АЕО Опростени митнически процедури/сигурност и безопасност по отношение на икономическите оператори, подали заявления за възползване от опростените процедури, описани в буква а), и от опростени процедури, описани в буква б), които изпълняват условията, установени в членове 14з—14л.

Критериите за предоставяне статут на одобрен /оторизиран/ митнически оператор са регламентирани в нормата на чл. 5а, параграф 2 от Регламент № 2913/92 на Съвета и включват: — подходящо досие за съответствие на митническите изисквания, — добра система на управление на търговските и, където е подходящо, транспортните досиета, позволяваща подходящ митнически контрол, — където е подходящо, доказана финансова състоятелност, и — където е приложимо, подходящи стандарти за сигурност и безопасност.

В конкретния случай от страна Ин тайм карго О. е поискано издаването на сертификат Митнически опростявания/Сигурност и безопасност – по чл. 14а, параграф 1, б. „в” от Регламент (ЕИО) № 2454/93г. и следователно по отношение на издаването са приложими изискванията на чл. 14з-чл. 14л от същия регламент във връзка с установяване критерии по чл. 5а, параграф 2 от Регламент 2913/92.

Съгласно разпределението на доказателствената тежест в административния процес съгласно чл. 170, ал.2 от АПК когато се оспорва отказ за издаване на административен акт, какъвто е и настоящия случай, оспорващият следва да установи, че са били налице условията за издаването му.

Видно от мотивите на оспореното решение директорът на Агенция митници е отказал издаването на заявения сертификат АЕО, поради това, че дружеството – жалбоподател не отговаря на изискванията и критериите по чл. 14з, чл. 14и и чл. 14й от Регламент (ЕИО) № 2454/93г. С оглед на това проверката за материалната законосъобразност на

оспорения административен акт следва да се извърши въз основа на изложените фактически основания и след преценка дали жалбоподателят отговаря на цитираните изисквания, с които се установяват критериите по чл. 5а, параграф 2 от МКО.

По отношение спазването на изискването на чл. 14з от Регламент (ЕИО) № 2454/93г., съдът намира следното:

Цитираната норма предвижда, че отчетът за съответствие с митническите изисквания, посочени в член 5а, параграф 2, първо тире от Кодекса, се смята за съответстващ, ако **през последните три години, които предшестват** подаването на заявлението, никакво сериозно нарушение или повторни нарушения на митническите правила не са допускани от някое от следните лица: а) заявителя; б) лицата, отговорни за дружеството заявител или тези, които осъществяват контрол над неговото управление.

Изводите на директора на Агенция Митници за това, че Ин тайм карго О. не отговаря на изискването по чл. 14з от Регламент (ЕИО) № 2454/93г. са в противоречие с приложимия материален закон.

За да приеме, че дружеството – заявител не отговоря на това изискване ответникът в мотивите на издаденото от него решение се позовава на съставения по отношение на управителя Р. Н. Б. АУМН № 347/30.09.2009г. От тълкуването на приложимата норма е видно, че изискването се отнася до нарушения, установени в три годишен срок преди подаването на заявлението за издаване на сертификат. В случая дружеството е подало искане за издаване на сертификат с вх. № ИОИО/15 от 10.09.2008г. По делото не са налице доказателства, които да установяват нарушение на митническите правила от лицата визирани в нормата на чл. 14з от Регламент (ЕИО) № 2454/93г. в рамките на посочения три годишен срок предшестващ датата 10.09.2008г. Видно от писмо вх. № 9999-0365/15.02.2010г. на началника на митница Аерогара С. по отношение на дружеството няма констатирани нарушения на митническото законодателство за периода 01.01.2006г. – 31.12.2009г. АУМН по отношение на управителя е съставен в хода на административното производство и след подаване на искането за издаването на сертификат, като няма данни и доказателства, че така образуваното административнонаказателно производство е приключило с издаването на наказателно постановление за нарушение на чл. 233, ал.1 от ЗМ. Следователно само въз основа на този акт, съставен извън посочения в нормата период не може да се приеме, че отчетът за съответствие с митническите правила на дружеството – заявител не отговаря на критерия по чл. 5, параграф 2 първо тире от Кодекса.

По отношение изискванията по чл. 14и от Регламент (ЕИО) № 2454/93г.

Посочените от ответника фактически основания, послужили за отказ да

се издаде сертификата са следните: по чл. 14 б.,а” и б.,в” от Регламент (ЕИО) № 2454/93г. – управлението на складовата наличност не е свързано с финансовото управление по автоматизиран начин, като няма изградена връзка между счетоводния продукт и програмния продукт, използван за администриране на спедиторската дейност „А. агент”. Не е опосредствана връзка между логистичния програмен продукт „Е2К” и счетоводния програмен продукт Ажур L5. Във временния склад не се използва програмен продукт за приемане, съхранение и контрол на пратки. Информацията за пратките се записва на ръка, в складова книга. По чл. 14 б.,г” – заявителят не разполага със създадени, утвърдени и приложими в стопанската си дейност процедури, свързани с организацията на вътрешния контрол в контекста на изпълняваните от дружеството митнически дейност.

С оглед разпределението на доказателствената тежест в процеса от страна на жалбоподателя е ангажирана съдебно техническа експертиза. Ответникът е упражнил правото си да постави въпрос дали констатациите относно работата на използвания от жалбоподателя софтуер са съществували към момента на издаване на оспорения индивидуален административен акт.

От приетото по делото заключение на назначената съдебно – техническа експертиза се установява следното:

1. Складовата наличност в дружеството се управлява единствено с програмния продукт А. Агент. Финансовото управление се осъществява с помощта на софтуер Ажур L5. Връзката между двете програми се осъществява, чрез експорт на данни от програмата А. Агент и вмъкването им /import/ в Ажур L5. Когато фактурите се създават в програмата А. агент, след това те се извеждат за осчетоводяване в изходен текстов файл. Този файл впоследствие се импортира /автоматично въвежда/ в счетоводната програма Ажур L5.

На това основание вещото лице дава заключение, че е налице автоматизирано свързване между управлението на складовата наличност на дружеството и финансовото му управление, съответно между програмните продукти А. Агент и Ажур L5.

Информацията за фактурите съхраняваща се в Ажур L5, който дружеството използва за осчетоводяване на дейностите си и програмният продукт А. Агент, който се използва за администриране на спедиторската дейност и от двата софтуера може да бъде експортирана във електронни таблици – формат .xls и по този начин да бъде разглеждана със стандартен софтуер MS Excel, който дружеството притежава и за който специалисти на дружеството са разработили специализирана таблица.

При разпита в съдебно заседание на 14.03.2011 година вещото лице пояснява, че не е практика навсякъде комуникацията и връзката между

две програми да се осъществява чрез експортиране чрез Ексел файл. Жалбоподателят го е закупил, защото е евтино, има го и го използва. Възможно е от техническа гледна точка това решение за осъществяване на връзка. Те не създават нов файл в Ексел. Те го използват този формат на Ексел, защото е общ за двата софтуера и по този начин осъществяват комуникацията между тях. Те не вписват нищо в Ексел, те използват възможностите на софтуера, които експортира вече готова информация в такъв формат.

С оглед на това вещото лице счита, че е налице връзка между счетоводния софтуерен продукт „Ажур L5" и програмният продукт, използван от дружеството за администриране на спедиторската дейност «А. Агент» в [фирма].

Вещото лице дава заключение и че съществува изградена връзка между логистичният програмен продукт «Е2К» и счетоводният продукт Ажур L5 като посочва, че UPS, като основната компания за спедиция, изпраща на [фирма] ежемесечно пълна справка на всички адресирани до България пратки през изминалия период, с цел да бъде контролирана тяхната доставка и уредени търговските отношения между двете компании. Справката се извлича (експортира) от информационна система „Е2К" и се изпраща във вид на електронна таблица от служители на UPS. Файла с формат „.xls", се получава от оперативният мениджър и се предава на счетоводителят на [фирма]. Който има задължението да конвертира получения файл с помощта на специализиран шаблон за MS Excel, изработен от фирма «Б. Софт" (разработчици на ПП Ажур), след което да въведе полученият (конвертиран) файл в Ажур L5.

При разпита в съдебно заседание на 14.03.2011г. по този въпрос вещото лице допълва, че дружеството получава данни от софтуера Е2К от фирмата майка, изпратен във формат Ексел, тъй като Ексел позволява да бъдат програмирани съответните действия. Те са изготвили електронни таблици и го прехвърлят от единия в другия формат и го импортират в тяхната програма Ажур. В технологичен аспект единият вид участие е, че са изготвени електронни таблици, които извършват автоматично конвертиране от един вид в друг, което е програма. В другия случай е оператор, който дава разрешение /натиска бутона/, за да бъдат извършени тези действия. Операторът не въвежда информация и не оказва влияние върху информацията, а стартира няколко таблици последователно, това е участието на оператора. Счетоводителят участва, като ги осчетоводява, когато са въведени в Ажур 5L и си ги разнася по съответните сметки. Счетоводителят работи само на Ажур 5L. Той получава технологичния файл и от самата програма Ажур 5L има в менюто „импорт на файл" и така стига до информацията. Счетоводителят получава тези файлове, които са експортирани от другите служители, той няма достъп до другата част от операцията. Според вещото лице

импортиране и експортиране, означават внасяне или изнасяне на информация от софтуера.

На въпроса дали дружеството използва програмен продукт за приемане, съхранение и контрол на пратките отговаря положително, като посочва, че по препоръка на митнически служители през 2004 година, [фирма], е закупил и инсталирал компютърните системи в сектор Спедиция програмен продукт „А. Агент“ на фирма „А. Софт“. Всички пратки, пристигащи по линия на UPS S. - САЩ, се манифестират в този програмен продукт и се издава цесия. Информацията за пратките се съхранява без ограничение във времето, като в програмата се отбелязва актуален митнически статут при всяка направена промяна.

Вещото лице е констатирало и че дружеството жалбоподател има създадени, утвърдени и приложими в стопанската дейност процедури, свързани с организацията на вътрешен контрол на изпълняваните митнически дейности. В тази връзка към заключението са приложени – препис от отчет за одита № 01/15.11.2010г. на [фирма], препис от сертификат на А. А., служител на жалбоподателя, извършил одита, препис от правила за вътрешен контрол редакция 01 и декларация на А. Г. А. от 10.01.2011г. относно извършения цялостен планиран вътрешен одит за 2010г. по отчет № 01/15.11.2010г. съгласно действащия годишен график при жалбоподателя.

На въпрос 6 от експертиза, относно момента, към който са съществували връзките между програмните продукти предмет на изследване с оглед датата на издаване на оспорения акт, вещото лице отговаря, че връзката между складовия софтуер А. Агент и счетоводния софтуер Ажур L5 е била налична към 19.03.2010г. с оглед данните от архива на експортираните фактури в А. агент.

И в двата продукта има записана информация за пратки от преди 19.03.2010г., но поради липсата на запазени в системата временни файлове не може да се установи, дали връзката между двата продукта е съществувала отпреди тази дата. В тази връзка по делото са приети, приложените към заключението – фактура 1450/21.12.2009г. за закупуване на абонамент за ПП А. Агент за периода 01.01.2010г. – 31.12.2010г., писмо изх. № 316/18.02.2011г. на А. Софт О., фирмата, която поддържа програмата за разработена допълнителна функция в модел „Финанси“ за експорт на данни от фактури към счетоводната програма Ажур, която е приета на 01.02.2010г. без забележки от [фирма].

Съдът, като прецени така даденото заключение на основание чл. 202 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК и предвид събраните по делото писмени доказателства, намира, че то е обективно и компетентно изготвено и като неоспорено от страните следва да бъде кредитирано изцяло. Преди всичко заключението по поставените въпроси е подкрепено с протокол от

02.03.2011г., изготвен и подписан от експерта и представители на жалбоподателя. В протокола са описани подробно и са онагледени посочените в заключението операции, които извършват сравняваните програмни продукти. Голяма част от тези операции при изготвяне на отговорите на задачите са извършени от вещото лице лично, а там, където е била необходима парола – от служителите на жалбоподателя, разполагащи със съответния достъп, но под наблюдението на вещото лице. С оглед на това съдът намира, че дадените от вещото лице отговори са направени въз основа на реална проверка относно работата и комуникациите между софтуерните продукти, поради което отговорите му отразяват действителните им функции и връзки. Дадените от вещото лице обяснения в с.з. на 14.03.2011г., че според него разликата между автоматизирана и неавтоматизирана връзка между софтуерните продукти зависи от това дали операторът въвежда и създава ново документа, следва да бъдат кредитирани като част от специалните знания на експерта в областта на компютърните програми, с каквито съдът не разполага. По делото не са налице други доказателства, които да оборват така даденото заключение и да обосноват изводи, че под автоматизирана връзка следва да се разбира друго. Поради това следва да се приеме, че констатираното взаимодействие между изследваните от експертизата програмни продукти, чрез междинен технологичен файл е автоматизирано, тъй като не изисква създаване на ново на информацията, подлежаща на обмен.

С оглед на така даденото заключение, съдът намира за опровергани от страна на жалбоподателя фактическите основания, посочени в мотивите на оспореното решение относно критерия по чл.14и от Регламент (ЕИО) № 2454/93г., послужили за отхвърляне на искането му за издаване на сертификат.

Възражението на ответника, че връзките между софтуерния продукт А. Агент и счетоводната програма Ажур L5 са изградени след издаването на оспорения акт, са неоснователни. Видно от молба от 15.03.2010г., в хода на административното производство и преди издаването на оспорения акт, заявителят е представил допълнителни доказателства, като е посочил, че връзка между счетоводната програма и програмата А. агент съществува изградена и същата ще се използва от дружеството, считано от 11.03.2010г. Тази молба се представя от ответника като част от административната преписка и кореспондира с приложеното към заключението на вещото лице, писмо изх. № 316/18.02.2011г. на А. Софт О., за разработена допълнителна функция в модел „Финанси” за експорт на данни от фактури към счетоводната програма Ажур, която е приета на 01.02.2010г. без забележки от [фирма]. При издаването на оспореното решение от страна на митническите органи това обстоятелство е било известно и не е съобразено във връзка с преценката по критериите по чл.

14и от регламента.

Това се отнася и за наличието на система за вътрешен одит при жалбоподателя.

От друга страна дори и да са изградени след датата 19.03.2010г. връзките между компютърните програми, както и автоматизираното обработване на пратки в склада на жалбоподателя при извършваните от него митнически дейности, респективно наличието на система за вътрешен одит, те безспорно съществуват към момента на проверката, направена от вещото лице. Това обстоятелство на основание чл. 142, ал. 2 от АПК следва да бъде отчетено при постановяването на съдебния акт, като такова от значение за издаването на искания сертификат.

С оглед на установените по делото факти, съдът намира, че дружеството доказва спазването на критериите по чл. 14и, б. „а“, б. „в“ и б. „г“ от Регламент (ЕИО) № 2454/93г., тълкувани във връзка с указанията, дадени в Ръководство „Оторизирани икономически оператори“ TAXUD/2006/1450 от 29.06.2007г. на Европейската Комисия, Генерална дирекция „Данъчно облагане и митнически съюз“, Митническа политика, Управление на риска, сигурност и специфичен контрол – да поддържа счетоводна система, която е съвместима с общоприетите счетоводни принципи, прилагани в държавата - членка, където се съхраняват сметките и която ще улесни одиторския митнически контрол и кандидатът да има административна организация, която съответства на вида и размера на фирмата и която е подходяща за управление движението на стоки и има вътрешен контрол, с който могат да се установяват незаконни и нередовни операции.

За пълнота, съдът намира за нужно да отбележи, че в мотивите на оспорения акт не са изложени каквито и да било мотиви по въпросите, разработени в цитираното ръководство TAXUD/2006/1450 във връзка с преценката за приложение на чл. 14и от регламента и в частност на подкритериите по б. „а“, б. „в“ и б. „г“, относно степента на автоматизираност и свързаност, на които следва да отговаря управлението на счетоводството и складовата дейност на жалбоподателя, за да се провери спазени ли са изискванията относно счетоводната система, така както са описани в подраздел 2 на ръководството и избягване на посочените рискове относно липса на съответствие между складовата наличност и стоквата документация, /стр. 49 от ръководството – лист 521 от делото/. Това се отнася и до констатираната от вещото лице система за вътрешен одит, действаща при жалбоподателя, към която са относими показателите и рисковете, описани в подраздел 3 от ръководството /стр. 51 – лист 522 от делото/. Липсата на мотиви в тази връзка пречатства съдебния контрол за законосъобразното упражняване на оперативната самостоятелност на митническия орган при преценката за наличие на основания за издаване

на искания сертификат.

По приложението на критерия по чл.14й от Регламент (ЕИО) № 2454/93г. „финансова стабилност”, съдът намира, че решението е незаконосъобразно на основание чл. 146, т.2 от АПК, тъй като в мотивите му не са посочени конкретни коефициенти и стойности по анализирания и сравнявани показатели, за да се извърши преценка относно липсата или наличието на изброените условия. Аргументите за това са следните: Съгласно чл.14й от Регламент № 2454/1993 условието, свързано с финансовата платежоспособност на заявителя, посочена в член 5а, параграф 2, трето тире от Митническият кодекс на Общността, се смята за спазено, ако неговата платежоспособност може да бъде доказана за периода, който обхваща последните три години. За целта под финансова платежоспособност се разбира добро финансово състояние, което да е достатъчно за изпълнение на ангажиментите на заявителя, като се вземат под внимание характеристиките на предмета на търговската дейност. Подробни указания относно тълкуването на този критерий при приложението му от страна на митнически органи на държавите – членки и на икономическите оператори, кандидатстващи за издаване на сертификат, са разработени в раздел IV от Ръководството TAXUD/2006/1450 на Европейската комисия /стр.63-66, лист 528-529 от делото/.

За да приеме, че [фирма] не отговаря на този критерий, ответникът е изложил съображения, че възможностите на дружеството да покрива задълженията си със средства от собствени източници са ограничени и съществуващите задължения не са достатъчно обезпечени с имущество на предприятието, посочил е, че стойностите на показателните за 2005, 2006, 2007 и 2008г., свързани с финансовата задлъжнялост на жалбоподателя показват трайно установена зависимост от ползването на външни източници, стойността на наличните краткотрайни активи за анализирания период е по-малка от стойността на съществуващите краткосрочни задължения на дружеството, според стойността на коефициента за абсолютна ликвидност, сумата на собствения капитал сравнена с дългосрочните активи на кандидата е направен извод, че дружеството не генерира достатъчно парични средства от своята оперативна дейност за покриване на задълженията си.

Така изложените бланкетни мотиви не само ограничават правото на защита на жалбоподателя, но преди всичко не позволяват на съда да извърши проверка, включително и чрез служебно назначена експертиза на конкретните показатели, послужили като основание на административния орган за отхвърляне на искането за издаване на сертификат.

За първи път конкретна стойност на коефициент на задлъжнялост – 2 845.45 % се посочва в писмената защита на процесуалните

представители на ответника, но същата не може да служи като мотиви за издаване на оспорения индивидуален административен акт. Още повече, че такъв показател, който се посочва като изключително лош, не е послужил като фактическо основание за отхвърляне на искането.

С оглед на това, основателни се явяват възраженията на жалбоподателя за липса на произнасяне на административния орган по показателите, разработени в посоченото по-горе ръководство TAXUD/2006/1450, на Европейската комисия, които включват преценка относно характеристиките на предмета на търговска дейност; взаимоотношенията на кандидата с банките, като да се поиска информация от централната банка или други финансови институции, да се проведе консултация с асоциации за защита на потребителите; да се изискат доказателства за платежостопобност - справка от одиторски доклад или оценка на позицията му от дадена банка, да се провери дали кандидатът е регистриран за неплатежоспособност или ликвидация; дали кандидатът е сключил споразумение за текущо плащане и др. В тази връзка следва да се посочи, че в административната преписка се съдържат представени от кандидата банкови референции, които не са обсъдени, а от представеното в хода на съдебното производство становище от 11.05.2011г. на ответника /лист 556 от делото/ е видно, че дружеството – жалбоподател няма закъснения при заплащане на задълженията към Агенция Митници, нито сключени споразумения за отлагане на дължими плащания или случаи на усвоени от административния орган банкови гаранции за покриване на задълженията му. Тези обстоятелства, които се удостоверят от митническите органи не са съобразени във връзка с констатираните данни от цитираните в акта финансови отчети при преценката на ответника относно спазването на този критерий и упражняването на правомощията по издаване на сертификата. Действително в този случай административния орган, действа при условията на оперативна самостоятелност, но по аргумент от чл. 169 от АПК, това не го освобождава от задължението да изложи мотиви относно релевантните за прилагането ѝ фактически основания. Нарушението на формата на акта в случая е съществено, тъй като пречатства съдебния контрол за законосъобразност на оспорения акт и поставя в невъзможност страната, която иска издаването на сертификат О. да определи предмета на доказване с оглед разпределението на доказателствената тежест в процеса съгласно чл. 170, ал.2 от АПК.

По изложените съображения и въз основа на направения анализ на доказателствата по делото, съдът намира, че атакуваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, при спазена административна процедура, но при липса на мотиви относно конкретните фактически основания по приложението на критерия по чл. 14й от Регламент № 2454/1993 и при

неправилно приложение на материалния закон и на неговата цел, поради което следва да бъде отменен, а преписката – върната на ответника за ново произнасяне по искане № BG 0406897950012/25.05.2009г. на Ин тайм карго О. за издаване на сертификат за одобрен икономически оператор „Митнически опростявания/ Сигурност и безопасност” при спазване на дадените по – горе указания отгтносно формата на акта и приложението на материалния закон.

При този изход на спора и предвид направеното и от двете страни искане за присъждане на разноски, такива се следват на жалбоподателя. Ответникът следва да бъде осъден да заплати от бюджета на органа сумата от 2 910 лева, доказани от жалбоподателя разноски по делото за внесена държавна такса, депозит за вещо лице и адвокатски хонорар.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ИН Т. К. О., [населено място], представлявано от управителя Р. Н. Б. Решение № 163/19.03.2010г. на директора на Агенция Митници, с което е отхвърлено искане № BG 0406897950012/25.05.2009г. на жалбоподателя за издаване на сертификат за одобрен икономически оператор „Митнически опростявания/Сигурност и безопасност.

ВРЪЩА делото като преписка на директора на Агенция „Митници”, за произнасяне по искане № BG 0406897950012/25.05.2009г. на ИН Т. К. О. за издаване на сертификат за одобрен икономически оператор „Митнически опростявания/ Сигурност и безопасност” при спазване на указанията по приложение на материалния закон и формата на административния акт, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция Митници, [населено място] [улица] да заплати на ИН Т. К. О., [населено място], представлявано от управителя Р. Н. Б., ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица] сумата от 2 910 лева /две хиляди, деветстотин и десет лева/, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: